

MIMNERMUS

ἐχθρόν ὄμως καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

- 6 Diogenes Laertius 1. 60 de Solone φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ Μιμνέρμου γράψαντος

αἱ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων
ἔξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου,
ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· (Sol. fr. 20).

- 7 Theogn. 795-6; Anth. Pal. 9. 50 Μιμνέρμου (Anth. Plan.
1a. 87; Syll. Euphem. 46; cod. Zavord. 95 f. 200)

σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτέων
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρει.

- 8 Stob. 3. 11. 2 Μιμνέρμου Ναννοῦς·

ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

- 9 Strabo 14. 1. 4 p. 634 de Zmyrnaeis ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων
ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε
ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον, καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν
τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περιμάχητος ἀεί·
Αἰπὺ < > τε Πύλον Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ίμερτὴν Ἀσίην νησὸν ἀφικόμεθα,
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες